

[Mimi Jakobsen]

Venstre, kan næsten få én til at kamme over af munterhed – men det bliver i et langt mere beskedent omfang, end vi nogen sinde har set Det Radikale Venstre danne flertal uden om diverse regeringer.

Det bliver også i et langt mindre økonomisk omfang. Jeg husker tiden i firkloverregeringen, hvor det var almindelig offentlig tale, at nu skulle vi jo have sat 700-800 mio. kr. af til det, vi kaldte lommepenge til Det Radikale Venstre. De blev så udmøntet til Båring-Asperup Højskole og cykelstier og vindmøller, og det er i orden. Jeg synes, det er i orden, at nogle partier bruger deres positioner til at få opfyldt nogle af deres mærkesager. Men lad være med at komme og påstå, at CD nu underminerer finansloven eller besparelser.

Jeg erindrere om, at Centrum-Demokraterne som en del af firkloverregeringen var med til at nedbringe underskuddet. Det kan man ikke påstå at VKR-regeringen gør. Men vi vil gerne give en hjælpende hånd, og det er det, der er mit hovedbudskab.

Man taler i dag meget om det borgerlige Danmark, og det vedkender CD sig meget gerne at deltage i. Men vi bliver nødt til at gøre opmærksom på, at borgerlighed lige så lidt som socialisme er et entydigt begreb. Der er i hvert fald 5, 6 eller 8 forskellige holdninger blandt vore partier til, hvad borgerlighed er. Jeg behøver bare at erindre om fru Pia Kjærsgaards indlæg i dag. Jeg er ikke sikker på, at alle regeringens medlemmer vil skrive under på, at det er deres definition af borgerlighed.

Derfor beder jeg bare om, at også Centrum-Demokraterne får lov til at bevare deres definition af borgerlighed. For Centrum-Demokraterne er borgerlighed ikke bare skattetryk. Det har vi sagt hundrede gange, men vi bliver ved med at blive bebrejdet det. Det er ikke den eneste definition af borgerlighed. Der er en definition af borgerlighed, der siger ja til personligt ansvar og ja til personlig frihed. Men et ansvar eller en frihed skal udøves under hensyn til andre mennesker. Det betyder ikke bare, at man har ansvar for sig selv. Det betyder, at man har ansvar for andre, og at man selv har frihed inden for de rammer, der gør, at man også tager hensyn til andre.

Privatisering har været diskuteret mange gange. Også her har Centrum-Demokraterne været forpligtet, og vi fik for nylig finansmini-

sterens – det behøver jeg ikke at bede om igen i dag – bekræftelse af, at så langt som Centrum-Demokraterne i forlig var forpligtet, havde vi leveret varen, forudsat selvfølgelig, at de priser, der blev sat på tingene, indløber, og gør de ikke det, så må vi jo snakke sammen igen. Centrum-Demokraterne stemte for lovene om lufthavnen og Statsanstalten, for nu at nævne de store ting. Vi har overholdt et forlig.

Men det betyder ikke, at privatisering er Centrum-Demokraternes opfindelse eller ideologiske modermælk, og det ved regeringen også udmærket godt. Det kan ikke nytte noget, at man kommer nu og bebrejder os eller lader sure bemærkninger slippe ud i pressen og alle mulige andre steder, som om vi løb fra et forlig, for det har vi ikke gjort.

Det betyder ikke, at Centrum-Demokraterne ukritisk vil stemme for alt, hvad der bliver kaldt privatiseringer. Det vil vi ikke. Vi har ikke stemt for salg af Kalø, for vi syntes ikke, der var nogen fornuftig begrundelse for det. Vi har været imod, at Statens Bilinspektion skulle privatiseres; det er den så heller ikke blevet. Og nu sidst har man bebrejdet os, at vi ikke gik ind for salg af færgene.

Vi har ikke været forpligtet til at gå ind for det, og vi vil bruge retten til at få den fordomsfrihed, som statsministeren efterlyste i skatteforhandlingerne. Det må også være os andre beskåret, når vi skal se på de forskellige projekter.

Vi deltager fortsat i Privatiseringsudvalget. Men jeg vil da meget gerne sige, at hvis det hver eneste gang skal give sig udslag i, at vi får bebrejdelser og sure miner over, at der er visse ting, vi ikke kan gå ind for, så tror jeg næsten, vi vil foretrække at se på tingene i Finansudvalget, for vi er faktisk ikke forpligtet til andet.

Det er lidt paradoksalt, at vi skal skældes ud for, at der er privatiseringsting, vi ikke går ind for, som udspringer af forlig, vi ikke deltager i, samtidig med at Fremskridtspartiet sidder i Finansudvalget og onsdag efter onsdag stemmer imod næsten samtlige aktstykker, som vedrører den finanslov, de er forligspartnere om. Nu må man altså lige styre sig.

Skatteforhandlingerne deltager vi gerne i. Tak for invitationen, hr. statsminister. Vi var også glade for det, vi fik lavet vedrørende erhvervsskatterne i forbindelse med finansloven. Vi synes, afgiftsharmonisering er lige så vigtig,